

I Underjorden

Månegarm

Genom snår vid Skallabergets fot,
porten till dväljande djup.
Sten bruten av Elivågor,
vägar funna i Ymers ben.

En kall bris, en doft av död,
drar sakta bi från nedan.
Rysningar av minnen ...
i underjorden!
Återigen stiger jag ned.

Nedåt, nedåt, mot vindlande djup,
ruvande skuggor, vansinnets famn.
Nedåt, nedåt, i tidlöst rum,
bergets andar, fördärvets makt.

Irrljus skymtar i sinnets vrå.
Svaga rop ur tunnlars djup.
Följer runors svaga glöd ...
i underjorden!
Ristade i väggar kalla och grå.

Stiger in i ett bergavalv,
porlande vatten ekar.
Skimrande väggar av bleknad färg,
bilder ristade av mången hand.

Släcker min törst,
sköljer min kropp.
Vila i kammarens famn,
aktsam, vaksam,
törnets tand.

Lyssnar till bergets sång,
vattnets rogivande töcken.
Lågmälda toner från djupet,
visdomen från Ymers sång.

Väggarnas bleka bilder,
flyter tydligt samman.
Skimmer blir till ett skarpt ljus,
likt Sunnas strålar av guld.

De talar om djupen
och de som där bida.
Talar om vägar nio
och runor för kraft ...
i underjorden!

Glimrande ögon i djupet ...